

A főváros öt menedékhelye már nem tudja befogadni a hajléktalanokat

— Az *Uj Nemzedék* tudósítójától. —

Este hat óra. A város szíve még lüktet az emberek dolgaik után sietnek az utcákon. Kocsizörgés, autótükkölés hallatszik mindenünnen, sietős lábak kopognak az aszfalton.

Kint a város szélén, az *Angyal-földi*-uton másképpen van minden. A gyárkémények lombán bugnak, a villamos messze csilángel, más láma nem hallatszik. Az *Angyal-földi*-ut végig csendes, csak az egyik vöröstegeles épület bezárt kapuja előtt csoportosulnak az emberek. Toprongyos, fáradt arca alakok, akik csendesen beszélgetve várják, hogy mikor nyitja meg kapuját a hajléktalanok menhelye.

— Már komám — mondja az egyik bozontoszakállú öreg a másíknak, aki két botra támaszkodik — visszajön az ember ide, akárhol volt. A múlt héten megpróbálkoztam az albérlettel. *Tizenkétezer koronát fizettem egy hétre s a földön aludhattam tizenkét másik ember között.*

— Megmondtam előre — dünyög a másik.

A várakozók csoportja egyre növekszik. A szokról kettesével-hármasával fordulnak be a néptelen utcába. Egy hosszú, magas ember már messziről szemlálomszerűen lóbálja kezét örömben.

— Megülöm a főnyereményt. — kiáltja és helykén szemébe rántja a sapkáját. — én is ágyhoz jutok ma estére.

Hat óra után pár perccel megnyílik az ajtó. Addigra egy-két furcsa, szegény öregasszony is előkerül. Őket engedik be legelőször. Utána hatosával jönnek be a férfiak. Mindegyik bemondja a nevét, életkorát és születési helyét. Aztán megmondják neki, hogy hányas számú ágyba fektüdhet.

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *A főváros öt menedékhelye már nem tudja befogadni a hajléktalanokat*

Forrás: *Uj Nemzedék*

.....

Bn

(Hely)

1920. 12. 21.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

362.52

Hely

Idő

'1923'

Személy

Helvszám

Székesfővárosi házinyomda 1922

Tizenkilenc nagy teremben háromszáz ágy vár a hajléktalanokra. 270 ágyat férfiak foglalhatnak el, nőkre csak harminc jut. A nők aránytalanul kevesebben keresik fel a menházat, megosik az is, hogy a női ágyak közül egy-kettő hetekig üresen áll. A férfiągyakra viszont tulsok a jelentkező.

A felvétel 6 órától nyolcig tart. Nyolckor kiakasztják a kapura a „Megtelt” táblát. A forgalom azért nem szűnik meg, siránkozó, kétségbeesett öregek keresik a gondnokot s elpanaszolják, hogy az utcán kénytelenek aludni, ha itt nem kapnak helyet. A jószívű gondnok egy-küket-másikukat, aki igazán rászorul, suttymban bevezeti a melegedőbe. Aludjanak a padon szegények. A hajléktalanok között nagy örömet okozott, hogy *Schioppa Lőrinc* pápai nuncius meleg szíve megbítté fogja tenni karácsonyukat.

A főváros négy menhelyet tart fenn. Van még a *Rottenbiller*-utcában, az *Alföldi*-utcában és *Budán*, a *Szegényház*-utcában. Az *Angyal-földi*-uti a legnagyobb, utána a *Szegényház*-utcai következik 176 ágygal, az *Alföldi*-utcai 140 ágygal, végül a *Rottenbiller*-utcai 100 ágygal. A legutolsó arról nevezetes, hogy csak férfiaknak ad éjjeli szállást.

A meghálás díja hihetetlenül alacsony: *száz koronát kell mindössze fizetni egy éjszaka nyugodalmaért*, nem esoda, ha tömegesen keresik

fel a város legkülönbözőbb részein lakó szegények. A város természetesen ráfizet a jótékonyagra, az *Angyal-földi*-uti menhely 300 ágya naponta 30,000 koronát jövedelmez, ugyanekkor a menhely takarítása naponként 46,000 koronába kerül. A lepedő, a szalmazsák, szalma és különösen a mosás költsége hétről-hétre milliókat emészt fel.

— A fantasztikusan megnövekedett kiadások miatt — mondotta a gondnok munkatársunknak — gondolnunk sem lehet a karácsony megünneplésére. Régebben az volt a szokás, hogy karácsony előtt és után pár héttel ingyenlevest és kenyereket osztottunk szét a menhely szomorú vendégei között. Az idén a népjóléti miniszter az inségakció megkezdésekor megtelekedett rá-

lunk, pénzünk pedig nincsen, hogy a szükséges kenyeret és lisztet bevásároljuk. Azelőtt a környékbeli malnok küldtek lisztet, borsót és rizst, magánosok is akadtak, akik pénzadományokkal keresték fel a menhelyeket karácsony előtt. Idén mindenki megtelekedett rólunk.

Befejezésül a gondnok végigvezetett az egyik hálótermen. Későre járt az idő, a szegények békésen aludtak a katonás glédába állított ágyakban. Egy öreg, beesett arcú koldus volt csak ébren, ült az ágyon s napi keresetét számolta össze. Rongyos, gyűrött husz- és ötvenkoronásokat rakott egymásra. Végül a pénzgyűjteményt bedugta a harisnyáján tátongó lyukba s magára huzta a pokrocat ó is.